DIN NOU DESPRE TURNEUL DIN BRAZILIA

PĂREREA DIRECTORULUI TEHNIC AL F.R.F., ANGELO NICULESCU...

In urma turneului întreprins de selecționata divizionară în Africa și Brazilia, am desprins o serie de observații din care prezint, mai jos, o parte, socotite a fi mai importante pentru iubitorii fotbalului.

*Durata turneului s-a dovedit a fi prea mare : 64 de zile. Eșalonarea meciurilor a fost inegală. La început, la intervale mari de timp iar la sfîrșit la intervale minime. Condițiile de transport ca și cele de cazare și alimentație n-au oferit nici un prilej de reproș. In privința celor financiare, le socotim bune. Pentru prima oară s-a organizat un turneu care n-a costat absolut nimic federația noastră și s-a soldat cu totalizarea unei sume în valută utilă pentru organizarea unor acțiuni viitoare ale fotbalului nostru. Din punct de vedere fotbalistic, ținînd seama că toate jocurile s-au desfășurat în deplasare, s-a făcut un util schimb de experiență cu echipe din țara cu fotbalul cel mai apreciat din lume. S-au verificat și s-au rodat cîțiva jucători tineri pe care se poate conta în viitoarele meciuri internaționale :*Grozea, Oblemenco, Dincuță, Dumitriu III, Kallo, Deleanu, Mândoiu. *Jucătorii au putut acumula un valoros bagaj de cunoștințe din contactul cu fotbalul brazilian, lucru subliniat și de ei, la terminarea turneului. Cînd toți componenții echipei aliniate s-au mobilizat, cînd apărarea a reușit îmbinarea marcajului la intercepție cu marcajul la om iar în atac s-a obținut participarea unui număr sporit de jucători, nivelul comportării generale a crescut simțitor. Notez, ca o deficiență determinantă în primirea a 23 de goluri, forma slabă a ambilor portari. Un element demn de semnalat este acela privind jocul extremelor care, mergînd pe linia unui joc colectiv de urmărire și susținere a acțiunilor de pe partea opusă, au reușit să înscrie goluri de pe extrema opusă celei unde acționează de regulă. (cazul lui Pîrcălab și Kallo).*

Media generală a notelor obținute de jucători, din partea antrenorilor și timpul efectiv de joc sînt următoarele : Adamache *6 (a jucat 385 minute),* Coman *6,30 (785 min.),* Ivăncescu *7,27 (975 min.),* Barbu *7,27 (920 min.),* D. Coe *7,30 (950 min.),* Deleanu *6,90 (755 min.),* Mândoiu *7,40 (540 min.),* Mocanu *7 (430 min.),* Ghergheli *7,50 (765 min.),* Dumitriu III *6,67 (785 min.).* Dincuță *7,12 (585 min.),* Pîrcălab *7,55 (790 min.),* Lucescu *6,33 (450 min.),* Sasu *6,83 (785 min.),* Grozea *7 (700 min.),* Ionescu *6,22 (610 min.),* Oblemenco *6,78 (588 min.),* Kallo *6,66 (695 min.),*

Ce am reținut de la echipele și jucătorii brazilieni ?

— se utilizează sistemul 1—4—2—4, aplicat cu o mare elasticitate. Jucătorii sînt capabili să facă față cu succes atît sarcinilor de apărare cît și celor de atac.

— în majoritatea timpului de joc este utilizat marcajul la intercepție.

— driblingul se execută la un nivel de mare măiestrie, derutant, urmat de o deplasare rapidă spre poarta adversă.

— controlul mingii din mișcare și schimbarea ritmului în conducerea balonului nu reprezintă secrete pentru jucătorii brazilieni.

— înaintașii centrali alcătuiesc cu adevărat un cuplu, cu o mare zonă de activitate, mereu susținîndu-se, urmărind neîncetat finalizare.

— jocul cu capul este o veritabilă armă a eficacității.

— executarea paselor urmate de demarcarea în adîncime, este o lege.

— este preferat jocul pe centru în atac, acțiunile pe extreme fiind mai puțin numeroase.

— toți jucătorii se dăruiesc cu adevărat întrecerii, nepermițîndu-și nici un moment de răgaz, de abandonare a efortului.

— apărătorii mi s-au părut sub nivelul atacanților.

Fotbalul brazilian beneficiază de un imens rezervor de cadre. Toată lumea iubește acest sport și îl practică cu sutele de mii. Diferențele de valoare între echipe de categorii diferite este aproape de nesesizat.

Despre arbitraje : ele se deosebesc destul de mult de cele de pe continentul nostru. Se interpretează diferit legea avantajului, aruncarea de la tușă, jocul periculos, intenția de a se juca sau nu mingea. Nu se îngăduie nici cea mai mică abatere de la regulament și, în cazurile grave, eliminarea este dictată fără reținere. La fiecare meci, trei reprezentanți ai colegiului de arbitri supraveghează îndeplinirea formelor de joc, urmăresc desfășurarea partidei și nu permit antrenorilor să comunice cu jucătorii lor decît la pauză, în cabină. Menționez că în Brazilia nu se aplică încă noile instrucțiuni F.I.F.A. cu privire la jocul portarului.

Incheind puținele considerații, cîteva aspecte despre întreaga atitudine a jucătorilor în acest turneu. Disciplina a fost în general bună, dar modul cum înțeleg cei mai mulți dintre jucători să-și petreacă orele de după meci lasă cel mai mult de dorit. Nu se înțelege necesitatea odihnei, există acest dăunător obicei al rămînerii pînă noaptea tîrziu în restaurante, considerîndu-se că — odată meciul terminat — regulile vieții sportive cad. De pildă, jucătorii Adamache și Coman au întîrziat după unul din meciuri pînă mult după miezul nopții. Mai trebuie vorbit și de folosirea în mod nerațional a alcoolului, greu de stăvilit la unii dintre fotbaliștii noștri, un mare impediment în progresarea lor. Toate acestea au determinat un control și mai drastic decît ne-am propus, ca singurul mijloc de a asigura total disciplina în orele de după meciuri. In rest, subliniez comportarea de ansamblu a fost bună, mai ales din partea jucătorilor tineri : Dincuță, Oblemenco, Grozea, Ivăncescu, Dumitriu III, Kallo, Deleanu.

Pretutindeni unde am jucat, am fost înconjurați cu toată prietenia și atenția de gazdele noastre. Reprezentanții federațiilor de fotbal ale statelor respective, ai cluburilor din orașele unde evoluam, s-au aflat în permanență cu noi. In multe dintre orașele vizitate am reușit să facem utile cunoștințe.

După părerea noastră, turneul afro-brazilian a fost o acțiune fructuoasă din multe puncte de vedere, începînd cu acela al îmbogățirii bagajului cunoștințelor tehnice și terminînd cu acela al beneficiilor materiale.

Sper ca învățămintele și observațiile conducerii lotului — pe care le vom prezenta pe larg colegiului de antrenori — ca și lucrurile de ordinul practicii fotbalistice (și mă refer în primul rînd la o serie de elemente de tehnică, la ritmul și neîncetata mișcare în teren) asimilate de jucători și utilizate în partidele din campionat, să reprezinte primele foloase ale turneului nostru în Brazilia unde valoarea fotbalului, marea masă de jucători activi, interesul spectatorilor pentru orice meci constituie un cadru ideal pentru progresul neîntrerupt al celei mai populare discipline sportive de pe glob.

După cele ce am văzut în țara lui Pele orice urmă de îndoială pe care aș fi avut-o asupra valabilității victoriei reprezentativei sale la CM 1958 și 1962 a dispărut. Și-a făcut în schimb loc întrebarea : cum de a fost posibil ca Brazilia să prezinte o echipă sub așteptări în Anglia ? Dar din ce am simțit în tot timpul ședерii noastre, ne-am dat seama că ea pregătește cu o dîrzenie și o ambiție rar întîlnite marea revanșă din 1970.

...ȘI PĂREREA NOASTRĂ

De fapt, ne-am spus părerea despre acest turneu încă înaintea plecării fotbaliștilor în Brazilia și i-am acordat, cu toate defectele evidente încă de atunci, circumstanțe atenuante DACĂ ROADELE RAȚIUNII FINANCIARE A TURNEULUI, BENEFICIUL ÎN VALUTĂ, VOR FI FOLOSITE PENTRU A REALIZA INSTALAȚIA DE NOCTURNĂ DE PE STADIONUL „23 AUGUST", ATÎT DE IMPERIOS NECESARĂ. Fotbaliștii s-au înapoiat după lunga peregrinare de două luni de zile în care au jucat 12 meciuri, cu un cec de 12 000 de dolari, cu stări fizice diferite, după constituția fiecăruia, sau, după cum aflăm acum de la conducătorul echipei, după modul cum fiecare a înțeles să ducă o viață sportivă în timpul turneului, dar, în general, cu aprecierea unanimă că contactul cu fotbalul brazilian la nivele mai mari și mai mici le-a folosit.

Noi obișnuim să vedem nu numai găurile din șvaițer ci și partea de șvaițer, de aceea nu vom dramatiza acest turneu, deoarece sîntem convinși că de la eșecul de la Zürich din luna mai 1967, atmosfera de derută întreținută de persiflarea oricărei acțiuni a dăunat infinit mai mult decît scorul de pe teren. Pe de o parte, tehnicienii, care au primit noi răspunderi după acel eveniment, au fost și continuă să fie prea încrezători în acțiunile de suprafață pe care le-au făcut de atunci și pînă acum, pe de altă parte presa sportivă nu mai are încredere în nici unul din tehnicienii care s-au succedat de atunci și pînă azi. Într-o mare măsură presa are dreptate fiindcă în nouă luni de zile problemele fundamentale ale fotbalului nu au fost atacate, ci toată atenția, și aceasta discutabilă, s-a acordat doar echipei naționale căreia toată lumea vrea să-i facă un artificial transplant de inimă.

Din acest punct de vedere socotim că nici directorul tehnic al F.R.F., prof. Angelo Niculescu, nu abordează, în articolul alăturat, ca și în general de cînd a primit această sarcină importantă, problemele în adîncime.

Între timp nivelul de joc scade în campionat și, firește, și în echipele naționale, ca să nu mai vorbim de cota internațională a fotbalului nostru. Cu un an și jumătate în urmă federația a încasat pentru un singur meci amical cu Portugalia 15 000 de dolari, pentru un altul cu Izraelul, 13 000 de dolari iar acum 12 000 de dolari pentru 12 meciuri. Este o diferență !

Dar chestiunea de bază a fotbalului nostru, sesizată de noi de zeci de ori, PRODUCȚIA DE JUCĂTORI, cînd va fi luată în considerație ? Într-o țară ca a noastră, vastă rețea de învățămînt și de cadre, fotbalul rămîne de ani de zile un pămînt nedesțelenit. Tot ceea ce s-a făcut pînă acum în această privință a fost artificial. NUMAI ATUNCI CÎND SE VA DA CLUBURILOR CERTITUDINEA CĂ TIMPUL, MUNCA ȘI BANII PE CARE-I INVESTESC 7—8 ANI ÎN CREȘTEREA FIECĂRUI JUCĂTOR, LE VOR FOLOSI LOR, ABIA ATUNCI SE VA CRĂPA DE ZIUĂ ÎN FOTBALUL NOSTRU !

ECHIPAMENTUL ESTE INSUFICIENT ȘI NECORESPUNZĂTOR,

iar perspectivele de îmbunătățire sînt foarte vagi

Vechi și repetate plîngeri din partea echipelor de fotbal, ale antrenorilor și jucătorilor ca și raidul-anchetă recent întreprins de redactorii noștri pe la magaziile cluburilor, au revelat, apoi atestat și, în fine, CONFIRMAT PE DEPLIN situația destul de critică a echipamentului echipelor noastre de fotbal.

Nemulțumirile se referă atît la cantitatea cît, mai ales, la CALITATEA echipamentului și materialelor sportive.

Plîngerile se aseamănă între ele ca un refren, fie că vin de la Ploiești sau Constanța, de la Oradea sau Galați, de la Iași sau Brașov. *„Mingi, după ce că avem insuficiente, după 2—3 meciuri pe ploaie se transformă în baloane de rugby". „Avem maldăre de tenișI ieșiți din uz după doar 10—15 ore de utilizare". „Echipa noastră strică 3000 de tenișI pe an". „După cîteva jocuri pe ploaie, talpa bocancilor se moaie și crampoanele o pătrund, rănind picioarele jucătorilor". „După un joc pe ploaie, tricourile seniorilor nu-i mai încap decît pe copii" etc...* Dacă ar fi să le punem cap la cap, într-o jalbă comună, plîngerile antrenorilor ,jucătorilor, conducătorilor de club — pe această temă — n-ar încăpea în pagină.

Tuturor celor cu care am discutat le-am cerut păreri privind posibile căi de rezolvare, soluții.

Iată ce ne-au declarat doi interlocutori al căror răspuns faptic are greutate în ameliorarea actualei situații a echipamentului și materialelor sportive.

ZAHARIA TODOROF (șef de serviciu la Întreprinderea de distribuire a materialelor sportive — I.D.M.S.).

„Știm că multe materiale sportive produc nemulțumire celor care le folosesc din cauza calității slabe a produselor. Noi le contractăm de la întreprinderi, produsele avînd însemnul controlului de calitate al unităților respective. Un nou control de calitate la I.D.M.S. ar însemna stricarea cîtorva materiale verificate. Cine le plătește ?

Vom face totuși un pas înainte pentru mingi, trimițînd Institutului Politehnic București 2—3 mingi pentru efectuarea analitică a probelor de calitate. Pot să vă spun însă că, după părerea mea, slaba calitate a mingilor se datorează faptului că procesul lor de producție este primar. Mingile sînt cusute cu mîna, să vedeți palmele lucrătorilor..."

Ne place candoarea celor de la I.D.M.S. „Controlul de calitate îl fac întreprinderile producătoare, noi, dacă sacrificăm cîteva mingi, cine le plătește ?" Într-adevăr, cîteva sute de lei sînt un... capăt de țară. Ce ne facem cu formele ? Auzi, cine plătește 2—3 mingi ! Se uită că, zeci, sute și mii de mingi sînt plătite degeaba. Că paguba există realmente. Bani „se duc" mult mai mulți, (plătesc cluburile că... au de unde), la această pagubă însemnată (nu este vorba numai de mingi) aducîndu-și „aportul nevinovat" și I.D.M.S.

Aflăm de la unele cluburi că au renunțat, parțial, la serviciile I.D.M.S.-ului sau I.C.R.T.I., procurîndu-și DIRECT de la întreprinderi materialele sportive, Nu e de mirare...

ION DUMITRESCU (Director general la Ministerul Industriei Ușoare și vicepreședinte al F. R. Fotbal).

„Avem destule probleme și foarte multă bătaie de cap cu materialele sportive. Știm, unele sînt insuficiente numeric : numărul mingilor de fotbal necesare anual numai pentru competiții se ridică la 60.500 ; producem doar 47.500 ; DIFERENȚA NEACOPERITĂ : 13.000. Este, așadar, evident „debitul" cu care am mers an de an.

Alte materiale sînt deficitare calitativ. Am să vă pun în temă cu unele măsuri în curs. Pentru că fotbalul înseamnă, în primul rînd, minge vreau să vă arăt cum ne-am propus rezolvarea acestei probleme.

Vom înlocui mingile de piele folosite la antrenamente, în jocurile piticilor, ale juniorilor, cu mingi din material plastic, larg folosite în alte țări europene.

In acest scop, există forme ce urmează a fi aprobate pentru achiziționarea unui agregat și a matrițelor necesare costînd 600.000 lei valută. Acest agregat, cu o producție de 500.000 mingi anual, ne este oferit de două firme, Thermovox (R.F.G.) și Industrie Holland (Olanda). Cu cît vom avea mai repede acest agregat în țară, cu atît mai rapidă va fi rezolvarea problemei mingilor din fotbalul nostru.

Despre tenișI, știu că există propuneri concrete de ameliorare a lor.

Bocancii de fotbal produși de noi nu sînt de lepădat. Talpa este foarte bună, dar este o talpă de piele. Știu că bocancii „Adidas", de exemplu, care au talpă din material plastic, rezistă umezelii. Deocamdată, în țară, nu avem mijloace tehnice pentru a produce bocanci cu tălpi din material plastic. Aceasta este situația".

★

După cum se vede, speranțe pentru a ieși cît mai grabnic din criza în care se află echipamentul fotbaliștilor noștri sînt puține. Lăudabila inițiativă a M.I.U. în problema mingilor este „o floare". Mai sînt atîtea de făcut.

Credem că e cazul ca problema echipamentului și a materialelor sportive să fie luată serios în discuție pentru că este, într-adevăr, o gravă problemă.